

obžalované trest doživotní káznice, ač správně měl vysloviti trest káznice 15 roků, neboť podle § 91 věty druhé tr. zák. má býti trest smrti při použití tohoto místa zákona přeměněn v doživotní káznici a podle § 92 odst. II. tr. zák. nesmí při použití tohoto místa zákona býti při trestu smrti vysloven trest mírnější než patnáctiletá káznice. Poněvadž podle § 22 tr. zák. nejdelší trvání dočasného trestu káznice jest omezeno na 15 roků, plyne ze srovnání §§ 91 a 92 tr. zák., že na místě trestu smrti může býti při použití § 92 tr. zák. vysloven jen trest patnáctileté káznice. Porotní soud tedy při výměře hlavního trestu nezachoval trestní sazbu ustanovenou v zákoně, což se stalo v neprospěch obžalované. Proto nejvyšší soud vzhledem k předpisu posledního odstavce § 385 tr. ř. zrušil z povinnosti úřední rozsudek v té části jako zmätočný podle 2. bodu § 385 tr. ř. a vyslovil trest uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku.

Čís. 4520.

Okolnosť, že náhradný súkromný žalobca prevzal zastúpenie obžaloby po uplynutí lehoty § 42 odst. I. tr. p., nezakladá dôvod zmätočnosti podľa § 385 čís. 1 c) tr. p., lež je len formálnym zmätkom podľa § 384 čís. 11 tr. p.; nel'ze k nemu hľadeť z úradnej povinnosti, ak bol obžalovaný sprostý obžaloby.

(Rozh. z 5. novembra 1932, Zm III 391/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. S. a spol. pre zločin ťažkého ublíženia na tele vo verejnom zasedaní senátu zmätočnú sťažnosť náhradného súkromného obžalobcu odmietol.

• Z d ô v o d o v :

Krajský súd oslobodil obžalovaných na základe bodu 2 § 326 tr. p., lebo nepovažoval za dokázané, že obžalovaní spáchali čin im za vinu kladený. Následkom odvolania náhradného súkromného obžalobcu čo do viny vrchný súd preskúmal rozsudok súdu prvej stolice a potvrdil ho s doplnením, že sa oslobodzujúci výrok zakladá aj na bode 4 § 326 tr. p. Toto doplnenie odôvodňuje odvolací súd tým, že je tu vraj dôvod zmätočnosti podľa bodu 1 c) § 385 tr. p., lebo náhradný súkromný obžalobca prevzal zastúpenie obžaloby po uplynutí 8 dňovej v § 42 tr. p. stanovenej lehoty, tedy opozdene.

Najvyšší súd považuje uvedené doplnenie rozsudku súdu prvej stolice za nezákonné. Dôvod zmätočnosti podľa bodu 1 c) § 385 tr. p. je tu, keď sa vyskytuje dôvod vylučujúci príčetnosť, trestnosť, alebo zavedenie trestného pokračovania, — stanovený v materiálnom trestnom zákone. Dôvod, na ktorý sa odvoláva vrchný súd, sem nepatrí. Uvedený dôvod zakladá ten dôvod formálnej zmätočnosti, stanovený v bode 11. § 384 tr. p., že rozsudok bol vynesený bez zákonitej obžaloby. Na tento dôvod zmätočnosti treba hľadeť podľa posl. odst. § 384 tr. p. z povinnosti úradnej len vtedy, keď súd ustálii vinu obžalovaného bez zákonitej obžaloby. Ponevác však v tomto prípade krajský súd oslobodil obžalova-

ných, mýlil sa vrchný súd, keď z povinnosti úradnej hľadel na to, že obžaloba nebola zákonne zastúpená, a keď v tomto smere doplnil oslobodzujúci výrok rozsudku súdu prvej stolice. Úvedené doplnenie bolo teda zbytočné, netýkalo sa však záujmov obžaloby, lebo obžalovaní boli oslobodení aj na inom základe. Z formálneho dôvodu podaná časť zmätočnej sťažnosti je teda bezpredmetná a preto zákonom vylúčená. Bolo teda treba zmätočnú sťažnosť podľa odst. 3 § 434 tr. p. odmietnuť.

Čís. 4521.

Skutková podstata padělaní soukromé listiny podle § 403 čís. 1 tr. zák. jest dokonána i tehdy, odevzdal-li pachatel padělanými podpisy opatřený směnečný blanket, který není směnkou ve smyslu směnečného zákona, k dalšímu použití třetí osobě.

(Rozh. z 5. listopadu 1932, Zm IV 160/32.)

Obžalovaný J. G. dluhoval J. H-ovi za oblek 1.140 Kč. K zajištění této pohledávky odevzdal J. H-ovi dva nevyplněné směnečné blankety s dvěma padělanými podpisy. Za to byl obžalován pro zločin padělaní smenek podle § 403 čís. 1 tr. zák. Soud první stolice odsoudil obžalovaného jen pro přečin úvěrového podvodu podle § 384 tr. zák., maje za to, že směnečné blankety s padělanými podpisy nejsou ještě směnkami ve smyslu směnečného zákona a že ani jich vlastník (držitel), ježto mezi stranami nebylo o tom dohody, není oprávněn dodatečně je vyplniti. O d v o l a c í s o u d k odvolání veřejného žalobce zrušil tento rozsudek ve výroku o kvalifikaci a kvalifikoval čin obžalovaného jako zločin padělaní soukromých listin podle §§ 401, 403 čís. 1 tr. zák.

N e j v y š š í s o u d zmateční stížnost obžalovaného zamítl.

Z d ů v o d ů :

Uplatňuje zmatek podle § 385 čís. 1 b) tr. ř. stěžovatel namítá, že odvolací soud mylně kvalifikoval jeho čin jako zločin podle §§ 401, 403 tr. zák., poněvadž na směnce (správně na směnkách) jest jen jediný podpis; že na směnkách není podepsán vydatel a proto že jsou směnky ty již tím neplatné a nehodí se podle směnečného zákona k eskomptování; kdo by chtěl směnky upotřebiti, musel by sám padělati na nich další podpis. Dále namítá, že poškozený při náležité opatrnosti mohl ihned zjistiti, že odevzdané mu směnečné blankety jsou úplně bezcenné. Stěžovatel z těchto důvodů má za to, že za správnou může býti považována jen kvalifikace, na kterou uznal soud první stolice. Tento názor stěžovatelův je mylný. Stěžovatel, opatřiv směnečné blankety padělanými podpisy a odevzdav je bez jakékoliv výhrady ohledně dalších jich vyplnění J. H-ovi k použití, dal zřejmě na jevo, že souhlasí, aby je tento podle předpisů směnečného zákona vyplnil, k čemuž J. H. jako majitel těchto biancosmenek byl vzhledem k předpisu (2) odst. § 6 zákona z 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. z roku 1928 oprávněn. Proto, i když J. H. ony směnečné blankety nevyplnil, tak že podle předpisů směnečného